

УДК 351/354

Луцків І.В.

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ПРИНЦИПИ СИСТЕМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ

Lutcykiv I.V.

THE PRINCIPLES OF PUBLIC MANAGEMENT IN UKRAINE

На сьогодні основним завданням у сфері цілепокладання реформ у системі публічного управління є переорієнтація з внутрішніх потреб та можливостей органів державної влади на потреби і виклики соціального середовища, як інтегрованого об'єкта державного управління. На жаль, існуюча в країні система публічного управління демонструє свою неефективність, внутрішню суперечливість, відірваність від громадян і, як результат, виступає однією з перепон, що стримує здійснення модернізаційних процесів та системних перетворень в усіх сферах розвитку суспільства.

Необхідність запровадження у державі реформ та якнайшвидшого усунення негативних явищ у процесах публічного управління є нагальною потребою для України та вимагає створення та впровадження ефективних сучасних управлінських стратегій, інструментів і технологій.

В основу реформи системи публічного управління мають бути покладені принципи, що відображають стандарти європейського розуміння його сутності та конкретизовані в понятті публічної адміністрації, що охоплює сферу діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування [1].

Основними принципами інноваційного розвитку, що презентують ідеологічно-демократичну основу системи публічного управління, на наше переконання, є наступні:

- партнерства та співробітництва (взаємозв'язок та участь громади у процесі вироблення політики і її реалізації);
- взаємоузгодженості інтересів (органів влади різних рівнів, бізнесу та громадських структур);
- рівноправності;
- відповідальності та підзвітності;
- цільової орієнтації;
- системності;
- адаптивності;
- відкритості влади щодо громадського контролю;
- відповідальності за результати;
- субсидіарності (розмежування сфери компетенції публічних органів влади різних рівнів із відповідним зменшенням ролі держави).

Унаслідок реалізації зазначених принципів має відбутися переосмислення ролі держави та розподіл функцій між державою та громадянським суспільством, розширення участі народу в гарантуванні громадянам реальної влади в самоуправлінні.

Таким чином, відкритість влади, її готовність до постійного діалогу з громадянами, залучення громадян до підготовки рішень і контролю за їх виконанням є важливою передумовою успішності всього процесу реформування.

Встановлено, що ключовою складовою стратегії розвитку України має стати концепція публічного управління та закон про публічну службу. Концепція публічного управління повинна ґрунтуватися на реальних демократичних цінностях правової держави, запровадженні нової ідеології, у якій пріоритетним є реалізація прав і свобод громадян у спільній діяльності з державними інститутами. Структура виглядає таким

чином, що запропоновані заходи сприятимуть прискоренню розвитку в Україні публічного управління. Метою концепції публічного управління має стати поетапне створення такої системи публічного управління, яка забезпечить формування сучасної, ефективної та результативної системи управління та дасть можливість Україні стати на один рівень з країнами розвиненої демократії [2].

Аналіз наукової літератури дав нам змогу виділити наступні заходи щодо забезпечення реформування системи публічного управління в Україні, а саме:

- раціонального інституційного розмежування політичних та адміністративних функцій у системі виконавчої влади: удосконалення процедур діяльності органів публічної адміністрації;

- відмежування політичних посад від сфери публічної цивільної служби та встановлення правових механізмів захисту службовців від незаконних політичних впливів;

- децентралізація публічних функцій та ресурсів;

- справедливого правового регулювання адміністративних процедур; спрямування діяльності публічних інституцій, насамперед, на надання публічних послуг, удосконалення механізмів правового захисту громадян у відносинах з органами публічної адміністрації;

- залучення громадськості до участі в управлінні публічними справами та контролю за функціонуванням публічної адміністрації [1].

- створення в країні належного забезпечення: нормативно-правового, кадрового, науково-методичного, інформаційного, фінансового та мотиваційного;

- створення ринкових умов конкуренції та залучення інвестицій;

- забезпечення приватизаційних процесів;

- створення відповідних умов для вироблення і впровадження інновацій, інноваційних рішень, інструментів та методів управління на різних рівнях та гілках влади.

Отже, комплексне реформування системи публічного управління в Україні, має багатоетапний характер і до сьогоднішнього дня ще не завершене. Насамперед воно пов'язане із забезпеченням функціональної типологізації центральних органів виконавчої влади, виключенням функцій надлишкового державного регулювання, усуненням дублювання функцій і повноважень органів виконавчої влади, організаційним розмежуванням регулятивних, правозастосовних, контрольно-наглядових функцій і функцій з управління об'єктами державної власності, проведенням оптимальної деконцентрації та децентралізації владних повноважень органів виконавчої влади в різних сферах і галузях господарства країни, а також законодавчим забезпеченням функціонування цих органів [3].

Список використаних джерел:

1. Радиш Я. Державне управління в Україні: стан, проблеми та тенденції розвитку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.cprk.cv.ua/i/1131228.pdf> .

2. Зіміна О. Становлення та розвиток публічного управління і можливості його впровадження в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: file:///C:/Users/хрящ/Downloads/znpnadu_2011_1_6.pdf

3. Павлов Є. О. Публічне управління в Україні, напрями розвитку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/conf/2017-3/doc/1/15.pdf>